



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **M. D.**  
bytem XXX  
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem  
se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**  
se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2025, sp. zn. 329912-12/510000-12, č. j. 11760-2/2025-900000-24130

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

## Odůvodnění:

### *Vymezení věci*

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (CÚ) ze dne 18. 12. 2024, č. j. 679495-7/2024-510000-12. Tímto rozhodnutím CÚ byl žalobce uznán vinným spácháním přestupku podle § 135p odst. 2 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (zákon o spotřebních daních/ZSD), neboť jako fyzická osoba podnikající dne 6. 4. 2023, v čase 19:55 hod, v prostorách své provozovny označené jako „XXX“ na adrese XXX (provozovna), skladoval tabákové výrobky (tabák do vodních dýmek, v množství 21 801 gramů/tabák), které nebyly označeny tabákovou nálepkou dle § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních (výrok I). Za to byla žalobci uložena pokuta dle § 135p odst. 3 písm. b) zákona o spotřebních daních ve výši 80 000 Kč a rozhodnuto o nákladech řízení (výrok II.). Dále CÚ podle § 135zg téhož zákona ve spojení s § 53 odst. 1 písm. e), odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (přestupkový zákon) rozhodl o zabránění předmětných tabákových výrobků, neboť byly k přestupku užity a jejich vlastník není znám, přičemž vlastníkem zabraných věcí se dle § 53 odst. 3 přestupkového zákona stává stát (výrok III.). Prvostupňové rozhodnutí CÚ bylo žalobou napadeným rozhodnutím potvrzeno.

### *Žaloba*

2. Žalobce v *prvním žalobním bodu* potvrdil, že provozuje restaurační zařízení. Namítal, že žádný tabák využitelný pro kouření vodní dýmky neskladoval, a pokud byl v prostoru kanceláře zajištěn nekolokovaný tabák, není skladovatelem on, nýbrž pan I. H. (H.). H. nemohl tabák odstranit, neboť byl v mezidobí zajištěn za účelem správního vyhoštění, tj. omezen na osobní svobodě. Poslední zprávy o H. jsou žalobci známy z rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství pro hl. m. Prahu (Policie) dle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (ZPC) a z rozhodnutí Policie ze dne 14. 3. 2023 dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 a bod 3 ZPC. H. byl též žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, jedná se tudíž o osobu, která je Policii známa, stejně jako Ministerstvu vnitra, Odboru azylové, migrační politiky (MV). Dle žalobce bylo posledním známým místem pobytu H. XXX.
3. Podle žalobce měl žalovaný provést hlubší dokazování. Žalovaný ale návrhu žalobce na výslech H. jako skladovatele nevyhověl a učinil toliko alibistický úkon v podobě adresování výzvy dopisem k rukám H. Ten se však ke dni zasílání písemnosti v uvedeném zařízení nenacházel. Dle žalobce měl žalovaný kontaktovat MV a zjistit zda, resp. kdy byl H. omezen na osobní svobodě, kam byl dále přesunut, zda byl propuštěn, či zda je MV známa adresa místa jeho pobytu pro předvolání k úkonům v řízení. Žalovaný však tyto kroky nepodnikl a kontumačně přičetl zodpovědnost za tabák žalobci. Žalobce ale o tabáku nevěděl, nebyl jeho vlastníkem ani skladovatelem. Žalovaný tedy nevedl řízení dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (správní řád) a nevyčerpal možnosti dokazování, neboť uvedeného majitele tabáku nijak nevytěžil. Namísto toho přiznal postavení účastníka řízení „neznámé osobě“, nemohl proto dodržet procesní práva tohoto anonymního účastníka řízení, kterému neustanovil žádného opatrovníka. Přitom bylo možné vypořádat se s obhajobou žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

přínejmenším pokusem o provedení výsledku H. Žalobou napadené rozhodnutí tak nevychází z prokázaného stavu věci, nýbrž toliko z dedukce žalovaného.

4. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

*Vyjádření žalovaného.*

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný podrobně popsal skutkový stav, průběh správního řízení a vyjádřil se k žalobním námitkám.
6. K tvrzení žalobce, že nebyl vlastníkem tabáku, ale byl jím H., žalovaný odkázal na str. 13 a 14 svého rozhodnutí, a citoval z nich. Měl tak za to, že v řízení postupoval v souladu s § 3 správního řádu, kdy byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 téhož zákona. Žalovaný měl za prokázané, že to byl žalobce, který skladoval, resp. umožnil ve své provozovně v rozhodný den skladování tabáku neoznačeného tabákem nálepkou. Žalobce v době kontroly vypověděl, že je vlastníkem tabáku určeném pro hosty jeho provozovny, kteří si objednají vodní dýmku. Později žalobce své tvrzení změnil (popřel) a začal nově tvrdit, že vlastníkem tabáku je H., který tabák do provozovny žalobce umístil a skladoval jej zde. Na podporu svého tvrzení žalobce navrhl provedení výsledku H., jiný důkaz neoznačil ani nepředložil.
7. Žalovaný dále uvedl, že se CÚ nepodařilo doručit H. výzvu, nemohl proto provést jeho výslech a prověřit tvrzení žalobce. Proto CÚ přistoupil k ustanovení opatrovníka „neznámé osobě“ s přihlédnutím k tomu, že v řízení o přestupku může být uložena sankce odnětí práva zabráním předmětných tabákových výrobků, a rozhodl dle § 135 z g zákona o spotřebních daních o zabránění tabáku.
8. Dle žalovaného nebylo třeba, aby Celní úřad ve snaze zjistit vlastníka tabáku vyčerpal všechny myslitelné možnosti, a tedy po něm s vynaložením nepřiměřeného úsilí pátral, tj. aby kontaktoval MV, jak tvrdí žalobce. Postačí, že CÚ vyčerpal možnosti, které se mu reálně nabízely. Výzvu ze dne 19. 4. 2024 tak doručoval na adresu, pod kterou byl H. evidován v Centrálním registru subjektů (XXX), a výzvu ze dne 18. 7. 2024 na adresu Pobytového a integračního střediska XXX, tj. na adresy, které mu byly známy. Celní úřad tak vyčerpal možnosti, které se mu reálně nabízely.
9. Za nedůvodnou považoval žalovaný i námitku žalobce, že správní orgán přiznal postavení účastníka řízení „neznámé osobě“, které neustanovil žádného opatrovníka a nemohl tak dodržet procesní práva tohoto anonymního účastníka. Žalovaný k tomu poukázal na skutečnost, že Celní úřad ustanovil opatrovníka neznámé osobě usnesením ze dne 17. 7. 2023, č. j. 430208-12/2023-510000-12, jak vyplývá ze strany 5 rozhodnutí žalovaného (usnesení o ustanovení opatrovníka). Procesní práva tohoto anonymního účastníka řízení tak byla dodržena.
10. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

*Posouzení věci Městským soudem v Praze.*

11. Soud o věci jednal v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce důkazy nenavrhol, soud o nich proto nerozhodoval a vyšel z obsahu spisového materiálu, jímž se podle ustálené judikatury správních soudů důkaz neprovádí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

12. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ověřil účastníky řízení tvrzený skutkový stav z obsahu spisového materiálu a přistoupil k vypořádání žalobních námitek.
14. Podle § 3 správního řádu *Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
15. Soud nemohl vejít na tvrzení žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu (*první žalobní bod*). K tomu soud předně poukazuje na protokol o místním šetření ze dne 6. 4. 2023, č. j. 329912/2023-510000-61. Z jeho obsahu se totiž podává, že byl žalobce rozsáhle procesně poučen, a to dle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (DŘ) a zákona o spotřebních daních. Mimo jiné byl žalobce poučen o právu na protokolaci dle § 62 odst. 2 DŘ, o podpisu protokolu a právu odepřít tento podpis dle § 62 odst. 3, 4 DŘ, právu na opravy chyb v protokolu dle § 62 odst. 2 DŘ, jakož i právu na tlumočníka dle § 76 odst. 3 téhož zákona, přičemž žalobce svým podpisem stvrdil, že poskytnutému poučení porozuměl. Z obsahu protokolu k věci vyplynulo, že kontrola probíhala za přítomnosti pěti kontrolujících osob. Při kontrole bylo zjištěno, že je žalobce majitelem provozovny a zde umístěného zboží, a zároveň zde pracuje. Podle označení provozovny na dveřích a dle aplikace ARES žalobce podniká jako fyzická osoba. V prostorách jeho provozovny se mimo jiné prodává i tabák do vodních dýmek (poznámka soudu-zjištěno vizuálním a čichovým posouzením, později ověřeno stanovisky k sazebnímu zařazení zboží). Sám žalobce/kontrolovaná osoba sdělil, že se jedná o tabák do vodních dýmek. Z kontroly vyplynulo, že je tabák skladován v množství, které není určeno pro osobní potřebu, tabák se nacházel za barovým pultem v místnosti pro přípravu vodních dýmek v potravinových dózách, bez označení platnou tabákovou nálepkou dle zákona ZSD. K tomu žalobce/ kontrolovaná osoba sdělil, že tabák je určen pro hosty jeho provozovny, kteří si objednají vodní dýmku. Za barovým pultem se nacházelo i vybavení pro přípravu vodních dýmek, v jiné části provozovny nikoli. O veškerých tabákových výrobcích byla pořízena fotodokumentace. Provozovna není soukromým klubem či jiným podobným zařízením, ale je veřejná a zákazníkům mimo jiné nabízí i tabák do vodních dýmek. Nebylo zjištěno, že by tabák sloužil pro osobní potřebu zaměstnanců, nebyl ve spotřebitelském balení a jeho celkové množství přesahovalo osobní potřebu dle ZSD. Tabák nebyl označen tabákovou nálepkou ve smyslu § 114 odst. 2 ZSD a při kontrole nebyl předložen žádný daňový doklad či doklad o prodeji tabáku. Tabák se zde nacházel bez dokladu dle § 5 v návaznosti na § 106 ZSD.
16. Z místního šetření tak vyplynulo splnění podmínek stanovených § 114a odst. 1 písm. a) citovaného zákona, neboť daný tabák nebyl značen v souladu se ZSD a byl skladován bez dokladu dle § 5 téhož zákona při splnění podmínek dle § 42 odst. 2 písm. a) ZSD. Proto byl tabák dle § 42 odst. 3 zmíněného zákona CÚ zajištěn. Podle obsahu protokolu žalobce nevyužil možnosti vyjádřit se nebo se ohradit proti jeho obsahu, nepožadoval provést jeho opravu či změny a jako kontrolovaná osoba jej podepsal.
17. Z průběhu správního řízení se dále podává, že žalobce byl až do vydání příkazu (ze dne 17. 5. 2023, č. j. 430208/2023-510000-12), jímž mu byla uložena pokuta 80 000 Kč pro naplnění skutkové podstaty § 135 pro odst. 2 písm. a) ZSD pro nedodržení povinnosti dle § 114 odst. 2 téhož zákona, nečinný. Na výzvu k prokázání skutečností a oznámení o zahájení řízení (ze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dne 12. 5. 2023, č. j. 329912-3/2023-510000-61) nijak nereagoval. Stalo se tak až po zmíněném příkazu, proti němuž podal, již v zastoupení stávajícím právním zástupcem JUDr. Matějem Šedivým, advokátem, blanketní odpor, čímž byl příkaz zrušen. Žalobce až na jednání (dne 19. 6. 2023, č. j. 430208-3/2023-510000-12) prvně popřel vlastnictví tabáku s tím, že jej vlastní jeho příbuzný H., který si u něj zboží uschoval, ale následně byl omezen na osobní svobodě a žalobce tak nevěděl, jak s ním naložit. Žalobce také až na jednání tvrdil, že tabák nevyužíval pro potřeby svého podnikání a že není mu známo, zda se vůbec jedná o tabákový výrobek. Namítal, že tento závěr vyplývá pouze z jakéhosi čichového posouzení správního orgánu (později osvědčeno výše zmíněnými stanovisky k sazebnímu zařazení zboží) a že nedosahuje takového obratu, aby si mohl dovolit úhradu tak vysoké pokuty.

18. Celní úřad reagoval na obranu žalobce a zjišťoval doručovací adresu H. Ze zjištění vyplynulo, že se tento nenachází ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence, nebyl ani dohledán přes informační zdroj CIS. Proto mu CÚ ustanovil opatrovníka Hlavní město Praha a jako neznámé osobě H. doručoval veřejnou vyhláškou oznámení o zahájení řízení a zahájení řízení o zabránění věci. V rámci vedení řízení se CÚ dopustil procesního pochybení, pro které bylo původní prvostupňové rozhodnutí Celního úřadu (ze dne 30. 11. 2023, č. j. 430208-24/2023-510000-12) žalovaným zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu postupu. Celní úřad žalovaným vytýkané procesní vady napravil a vydal prvostupňové rozhodnutí v nyní projednávané věci. V odvolání proti němu žalobce namítal obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný však žalobou napadeným rozhodnutím jeho odvolacím námitkám nepřisvědčil, odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí Celního úřadu potvrdil.
19. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, jak žalovaný o odvolacích námitkách uvážil, z jakých právních předpisů vyšel při posouzení přestupku žalobce dle § 135p odst. 2 písm. a) ZSP. Žalovaný k tomu poukázal na koncept objektivní odpovědnosti, tj. za vzniklý následek, pro který nemusí správní orgán zkoumat zavinění a postačí prokázání porušení dané skutkové podstaty. Konstatoval, že nebylo zjištěno, že by žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil dle § 21 a 23 přestupkového zákona, neboť to žalobce netvrdil ani neprokázal. Žalovaný zohlednil, že se u podnikatelských subjektů obecně předpokládá určitý stupeň pečlivosti, znalosti a odbornosti ve vztahu k jejich podnikatelské činnosti, kdy žalobce zároveň odpovídá za stav své provozovny. Žalovaný dále zohlednil nesporný stav, že je žalobce podnikající fyzickou osobou a že byl v jeho provozovně skladován tabák, který měl být označen tabákovou nálepkou, pročež byl dle § 114a odst. 1 písm. a) ZSD shledán neznačeným tabákovým výrobkem.
20. Žalovaný se při posouzení přestupku žalobce zabýval i pojmem „skladování“. Vyšel při tom z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu (NSS), kterou označil a na projednávanou věc přílehavě aplikoval.
21. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný posoudil protiprávní jednání žalobce úplně a dostatečně, kdy v souladu s § 3 správního řádu zjistil skutkový stav, o němž podle stanoviska soudu nepanují důvodné pochybnosti. Zároveň žalovaný ve svých úvahách neopomněl již ustálenou judikaturu NSS, která se výkladem pojmu „skladování“ zabývá. Dle této judikatury se jako skladovatel dopustí přestupku právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že na daňovém území České republiky umožní skladování nebo prodej neznačených tabákových výrobků. Taková osoba „skladuje“ vybrané výrobky, pokud vykonává faktické panství nad zbožím. Není tedy nutné prokázat, že o existenci těchto výrobků daná osoba

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

věděla a měla v úmyslu je uchovávat a zajišťovat před znehodnocením, odcizením apod. (rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2009, č. j. 7 Afs 69/2007-85).

22. Za daného skutkového stavu soud považuje za zákonný závěr žalovaného, že způsob, jak žalobce ve své provozovně s tabákem nakládal, jednoznačně naplňuje definici skladování, neboť byl žalobce v době kontroly ve své provozovně fakticky přítomen a vykonával faktické panství nad zbožím/tabákem. Nado soud připomíná výše rekapitulovanou časovou osu, dle které se žalobce začal bránit tvrzením, že tabák do jeho provozovny umístil jeho vlastník H. až poté, kdy byl vydán příkaz s uložením pokuty a žalobce se nadále nechal v řízení zastupovat právním zástupcem. Ani v zastoupení advokátem žalobcem nic pro svá „nová“ tvrzení nedoložil, vyjma tvrzení, že byl H. omezen na osobní svobodě a nemohl proto tabák v době kontroly odstranit/vyzvednout. Uvedeným tvrzením nemohl být zpochybněn zákonný závěr žalovaného, že H. nemohl být po dobou omezení na osobní svobodě skladovatelem, jelikož nemohl vykonávat faktické panství nad tabákem právě z důvodu žalobcem tvrzeného omezení na osobní svobodě. Důraz na faktické ovládání věci ve vazbě na pojem „skladovatele“ přitom ustáleně judikují správní soudy, resp. NSS ve své judikatuře např. v rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017-30. Tento rozsudek zohledňuje i postup správních orgánů, které se při určování osoby povinné k dani (v tam řešené věci) z povahy věci nejprve obrací na osoby, u nichž je detence zboží nejvíce pravděpodobná. Postup k osobám dalším je dle NSS nutné omezit, a to pouze na osoby, u kterých je existence detenčního práva k výrobkům alespoň pravděpodobná.
23. V projednávané věci realizoval panství nad věcí v době kontroly CÚ právě žalobce. Soud proto shledal jeho obranu účelovou, bez vlivu na zákonnost závěrů správních orgánů obou stupňů.
24. Námitka není důvodná.
25. Soud odmítl rovněž související tvrzení žalobce ve *druhém žalobním bodu*, v němž namítal, že správní orgán přiznal postavení účastníka řízení „neznámé osobě“, které neustanovil žádného opatrovníka a nemohl tak této osobě zachovat procesní práva. Uvedené tvrzení žalobce je vyvráceno již výše zmíněným usnesením o ustanovení opatrovníka H. jako neznámé osobě (Hlavní město Praha) a celkový průběh řízení, jak podrobně uvádí žalovaný na straně 2 žalobou napadeného rozhodnutí. Jak vyplývá z výše zmíněné judikatury NSS (a další tam uvedené judikatury), nebylo třeba, aby se žalovaný při posouzení odvolání žalobce proti rozhodnutí CÚ o uložení pokuty za přestupek podle § 135p odst. 2 písm. a) ZSD zabýval, zda by (ne)měla být učiněna jiná než základní zjištění pobytu žalobcem tvrzeného vlastníka tabáku H. , neboť je to pro posouzení naplnění dané skutkové podstaty žalobcem nerozhodné. Žalobce byl v době kontroly nepochybně skladovatelem daných tabákových výrobků a jako takový byl právem správními orgány sankcionován.
26. Námitka není důvodná.

#### *Závěr a náklady řízení.*

27. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

#### **Poučení:**

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. srpna 2025

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.